

Българска национална платформа за обединение и развитие

София 1373, ул. „Кубан“ № 2
тел. +359 87 858 8946 e-mail: bulgarian.national.platform@gmail.com

ДО Г-Н РУМЕН РАДЕВ
ПРЕЗИДЕНТ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ДО Г-Н БОЙКО БОРИСОВ
МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ НА РЕПУБЛИКА
БЪЛГАРИЯ

ДО Г-ЖА ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

КОПИЕ ДО:
ДЕПУТАТИТЕ В ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ
СРЕДСТВАТА ЗА МАСОВА ИНФОРМАЦИЯ

ПОЗИЦИЯ НА БЪЛГАРСКАТА НАЦИОНАЛНА ПЛАТФОРМА ОТНОСНО ГЛАСУВАНАТА НА 8 ОКТОМВРИ 2020 г. РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕП ЗА БЪЛГАРИЯ

При обсъждането на резолюцията на ЕП за България бяха включени теми, в които по един неприемлив за българския народ начин се правят твърдения като това за наличието на „македонско малцинство“ или нуждата от приемане на „Истанбулската конвенция“.

Като не отричаме необходимостта от промени с цел справяне с корупцията, злоупотребата с власт, ефективността на правосъдието и поддържане на определени стандарти на институционално управление в България, които произтичат от задълженията ѝ на страна членка на ЕС, Българската национална платформа обръща внимание на липсата на логика темите за някакво „македонско малцинство“ и „Истанбулската конвенция“ да бъдат поставяни в подобен политически контекст!

С оглед на повдигнатите въпроси Българската национална платформа смята следното:

1. ОТНОСНО ДИСКУСИИТЕ ЗА „МАКЕДОНСКО“ МАЛЦИНСТВО

Самото поставяне на подобен въпрос показва, че през изминалия период на преговори и пълноправно членство на България в ЕС, държавното ръководство не е съумяло да представи адекватно пред своите европейски партньори българската

позиция относно наследените от миналото проблеми, свързани с географската област Македония.

Поради тази причина бихме желали да обърнем внимание върху следните факти:

Миналото на балканските народи значително се различава от това на народите в Централна и Западна Европа. Дълго време балканските народи са съществували в условията на унищожени национални държави. След освобождаването им по различно време от владичеството на Османската империя, се наблюдават съперничество и сблъсъци в позициите им относно характера на по-голямата част от населението на Македония. Водили са се спорове, в т.ч. и със средствата на пропагандата, дали това население е българско, гръцко или сръбско. Но нито един сериозен учен през този период не е твърдял, че въпросното население е „македонско“. В нито една официална статистика на държавите, които са владеели Македония или части от нея: османска, българска, гръцка, югославска или на военновременните суверени на части от Македония като Франция и Австро-Унгария през Първата световна война или Италия и Германия през Втората световна война, не са регистрирани „македонци“.

Македонизмът като идеология, чиято същност е, че населението на Македония не е българско, а някакво отделно – „македонско“, е създаден през 1888 г. от сръбските шовинисти като междинен етап към посърбяването му. Първоначално македонизмът има малък брой привърженици, главно сръбски стипендианти. Най-изявеният от тях е Кръсте Мисирков, стипендиант на сръбското шовинистично дружество „Свети Сава“, който по-късно се отказва от македонистките си идеи и признава българския характер на по-голямата част от населението на Македония.

През 1934 г. македонизмът е възприет от Коминтерна, а след 1944 г. започва неговото налагане със сила в комунистическите държави на Балканите. Многобройни са документите през периода 1944 – 1989 г., които описват терора в различни части на Македония с цел унищожаване на българското самосъзнание на населението.

Непосредствено след 1944 г. Българската комунистическа партия като част от световното комунистическо движение също провежда политика на насилствена македонизация на населението в Пиринска Македония, която е част от България. През този период стотици македонски българи са репресирани, изпращани в концлагери, избивани и дори предавани на югославските държавни репресивни органи. (Приложение 1) Директивата за това е дадена лично от Сталин, който нарежда на БКП да започне интензивно да развива „македонско съзнание“ сред българите в Пиринския край, заявявайки „че нищо не значи това, че нямало развито още македонско съзнание у населението“.

При провеждането на преброяването на населението на България през 1946 г., комунистическото ръководство решава с насилие и административен натиск да регистрира населението на Пиринска Македония като „македонско“. Тази политика среща отпор от страна на българската демократична опозиция. В опозиционните вестници през 1946 г. се публикува апел от българи от Горно-Джумайска (днес Благоевградска) област и от другите части на Македония, в който се заявява: „При вас може би ще се явят отстъпници от своя род, които ще искат да ви убеждават, пък може и да ви насилват в графата „националност“ да се пише: „македонец“. Не се

подавайте... Внимавайте добре да не би някой преброител да ви пише както той желае – „македонци“, а не българи – каквито му се заявяват и каквито сте... Ние, македонските българи, сме изживели много насилия и премеждия. Да бъдем на шрек, да бдим, за да победим и сегашната заплаха! Тъй както са били на шрек и са бдели нашите бащи и майки... Всички те, заедно с голямото мнозинство герои от Илинден, умряха като българи за свободата, правото и правдата на Македония“. Тази позиция на македонските българи в България е подкрепена от македонобългарската емиграция в САЩ и Канада. (Приложение 2)

Съпротивата на демократичните сили е смазана от страна на БКП. Разложкият околийски управител по административен път спуска нареждане до всички преброители и контролори в Пиринска Македония „в графата народност да се попълва „македонец“ – „македонка“, с изключение на онези, които са дошли от България и временно живеят тук“. Аналогична заповед дава и Неврокопския околийски управител: „при попълване графа... народност да се пише МАКЕДОНСКА, изключение само евреите, циганите, турците и българите, дошли от пределите на България. Българомохамеданите да се пишат по народност македонци без разлика дали са отсам или отгатык р(ека) Места“. (Приложение 3)

След 1948 г. комунистическото ръководство на България си дава сметка, че допуска грешки и се опитва да отхвърли натрапения македонизъм. След Белградската декларация на Тито и съветския лидер Хрущов през 1955 г. обаче върху България отново се оказва натиск от Москва за прикриване на историческата истина. В тези условия през 1956 г. се провежда второто насилствено преброяване в Пиринска Македония, като по-голямата част от населението отново е записано като „македонско“. Тази антибългарска политика на БКП частично е преодоляна през 1963 и 1978 г., но до втората половина на 80-те години бившата Държавна сигурност преследва лицата, отстояващи българската кауза в Македония с мотива, че пречат на отношенията с комунистическа Югославия. Така например през 1984 г. настоящият председател на Българската национална платформа, като 17-годишен ученик, е арестуван в училище и една година е разследван и профилактиран от Държавна сигурност за това, че се е противопоставил на антибългарската кампания в Югославия. Срещу него е открито дело за оперативна проверка с псевдоним „Патриота“, водено по линия на „промакедонски национализъм“ и с окраска „противодържавна агитация и пропаганда“. (Приложение 4)

Едва след началото на демократичните промени през 1989 г. българските граждани получиха възможността свободно да отстояват българската кауза в Македония, в т.ч. и да помагат на своите братя на територията на днешната Република Северна Македония. Днес в България всички лица имат правото свободно да се сдружават, като единствено не се допуска създаването на организации, които проповядват насилие като елемент в комунистическата или фашистката идеология.

С оглед на изнесените факти за издевателствата над българския народ по време на македонизацията, смятаме че е обидно от трибуната на Европейския парламент да се правят каквито и да било внушения за наличието на някакво „македонско малцинство“ в България. Подобни внушения легитимират най-мрачния период на сталинските репресии и нямат нищо общо с европейските ценности!

Поради това заявяваме, че е крайно време Република България да скъса с тоталитарното минало и да бъде приет документ, който осъжда насилствената македонизация на населението на Пиринска Македония, извършвана от БКП през периода 1944 – 1963 г., двете насилствени преброявания на населението да бъдат обезсилени в частта им относно административно наложената регистрация като „македонци“ на част от нейното население, а жертвите на тези репресии да бъдат реабилитирани и финансово обезщетени.

2. ОТНОСНО НЯСТОЯВАНЕТО ЗА ПРИЕМАНЕ НА „ИСТАНБУЛСКАТА КОНВЕНЦИЯ“

Животът е безценно богатство и една от неговите основни цели е гарантиране на възпроизводството на човечеството, което може да стане само с пълноценна равнопавна връзка между мъжа и жената. Правата и равнопавието на жените са гарантирани в Конституцията на Република България и други действащи нормативни документи. По-голямата част от текста на Истанбулската конвенция преповтаря тези правни положения. Успоредно с тези добри намерения обаче в конвенцията се прокарва концепцията за „социален пол“, която с основание смуцава българското общество.

Българската национална платформа смята, че полът е биологична даденост, с която човек се ражда и зависи от комбинацията на хромозоми. Смуцаващото в Истанбулската конвенция е разбирането, че полът се изгражда социално, а не е даден по генетичен път. Подобна концепция противоречи на разбирането на Българската национална платформа, че не е по силите на никой човек или група от хора да прави изменения в съществуващите фундаментални Божествени/природни закони. Истинската човешка свобода се постига чрез тяхното опознаване и живеене в хармония с тях. Като се отнасяме с уважение към хората с различна сексуална ориентация, смятаме, че основният акцент трябва да бъде поставен върху естествената връзка между мъжа и жената, формираща традиционното семейство и единственият начин за възпроизводство на човечеството.

С оглед на тези аргументи, Българската национална платформа е против приемането на Истанбулската конвенция в този ѝ вид.

Председател:
доц. д-р Спас Ташчев

 Секретар:
инж. Георги Мъндев

София, 13.10.2020 г.

КИРИЛЪ ДРАНГОВЪ - СКЪПА МАКЕДОНС. ЖЕРТВА

Неотдава, може би преди по-малко от два месеца, според частични сведения от България, в София се е самоубил при опит да бъде заловен от полицията един скъп и незабравим син на Македония...

цетъ на палачитъ, самъ да туря край на живота си.

Кирилъ Дранговъ бѣ известен на цѣлата македонска емиграция въ България, а също и между населението въ Македония. Той бѣ достоенъ приемникъ на много отъ рѣдкитѣ качества, които носеше неговия баща-борецъ и герой. Въд хвоненъ отъ кристаленъ патриотизъмъ, сѣмъ до самопожертвуване, честенъ и скроменъ, той бѣ надаренъ съ звездата на народенъ водителъ, който съ дѣлата си, преди всичко, даваше примеръ на борческитѣ си другари. Единъ отъ близкитѣ ученици на Тодоръ Александровъ, Дранговъ носеше въ душата си онази неутояваща обичъ къмъ Македония, която не се пречуваше предъ нищо. Високо културенъ, той правеше силно впечатление и на чуждестраннитѣ кореспонденти, нѣкои отъ които съ гордостъ заявяваха, че сѣ имали честта да се ржуватъ и беседватъ съ него. Влиянието му средъ народнитѣ слоеве бѣ огромно и затова полицейската власт на О. Ф. се страхуваше да изнесе предъ обществото казъ...

ОШЕ ЕДНА СКЪПА МАКЕДОНСКА ЖЕРТВА

И Димит. Цилевъ убиха

Македония даде оше една синя жертва предъ алтаря на свободата. И тази жертва, както много други, биде дадена въ обновена и демократична България. Палачитъ Цилевъ, родомъ отъ столицата на Македония — Солунъ.

Димитър Цилевъ бѣ единъ отъ оубзи интелегентни македонски синове, каквито рѣдко ражда една страна. Той имаше рѣдкитъ даръ да усвова и съвършено да говори чужди езици. Благодарение на тѣзи свои способности той владееше отлично, освенъ майчиния си български езикъ, оше и френски, немски, италиански, английски, руски, гръцки, турски. Живѣлъ дълги години въ Швейцария, където завърши правнитѣ науки, Цилевъ посвети всички си способности и енергия въ полза на македонската освободителна кауза.

Когато преди 18 години започна да излиза въ Женева, Швейцария, вестникъ «Ла Маседоанъ», списванъ отлично на френски, немски, английски и италиански, тогавашния директоръ на вестника, покойникъ Сим. Евтимовъ, (убитъ отъ предателска ръка), намѣри въ лицето на Цилевъ единъ отъ най-добритѣ си помощници не само за редактирането на вестника, но и за широката пропаганда, която се вършеше въ чужбина за македонската освободителна кауза. По-късно, Цилевъ замѣсти Евтимова като директоръ на «Ла Маседоанъ» и вложи всичкитѣ си дарования въ работата, която вършеше.

Въ негово лице Македония губи единъ високо просвѣтенъ свой синъ, който съ способнос...

жертва на родината. Една съпруга, единъ синъ на седемъ години и една дъщеря на 5 години напразно ще чакатъ да видятъ синитѣ и бистритѣ очи на Митко. Той не ще се върне вече никога при тѣхъ, защото се нареди въ галерията на борнитѣ паднали за свободата на Македония. Поколнъ предъ неговата памет! Името му не ще биде забравено отъ поколѣнията!

АВСТРИЯ ШЕ ИМА 50 ХИЛЯ НА АРМИЯ

Лондонъ, 22 фев. — Предста интелитъ на голѣмата четворка, който работятъ тукъ върху договора за миръ съ Австрия, решиха военната сила на последната да се състои отъ 50 хиляди души.

Религиозе

ЗНАЧЕНИЕТО НА ВЕ...

Отъ детски години сѣ отпечата въ нашето съзнание споменитѣ за Великитѣ пости и дѣна на приемането Светото причастие. Тази връзка не е случайна. Тя идва да ни подсказже за нашия християнски дългъ, че ако имаме воли да си иложимъ известно ограничение въ приемането на храната, ако имаме воли да промѣнимъ нѣкои лоши черти отъ нашия човѣшки характеръ, ако успѣемъ да надвиемъ съзнателна гордостъ и противнемъ ръка на този съ когото сме скрани или разсърдени, то и Богъ ще ни помогне съ по-числа съвѣтъ да застанемъ предъ Неговото лице и да приемемъ достойно Светитѣ дарове.

Годинитѣ на тежъкъ животъ тукъ сѣ оставили своя отпеча...

Палачитѣ убиха и В. Василевъ

Една македонка плаче денъ и ношъ и постоянно поглежда презъ прозорца съ надежда да види че се връща наново въ къщи съпруга ѝ. Но напразно! Днитѣ и ношитѣ изглеждатъ два пѣти по-дълги, минути стаятъ часове, а часоветѣ — дни и така тягостно и тежко времето минава безъ никакъвъ лѣчъ на надежда отъ никъде...

Единъ синъ се връща отъ училище всѣки денъ съ свѣтлата вѣра, че ще види наново баща си и че ще чуе сладкитѣ му бащински съвети. Той е жаденъ за наука и съ тежка мъка, при лишението, отива всѣки денъ въ училището, за да стане просвѣтенъ и ученъ, както баща му бѣше. Но уви! Баща му не се връща.

Майка и синъ хлопатъ по врати и учреждения, пишатъ писма до министерства, запитватъ голѣмцитѣ на дѣна, за да имъ кажатъ къде е Васю Василевъ, чедо на Емборе, Кайларско, и защо следъ като го дигнаха неизвестни лица презъ ед...

мъ на многолюдни събрания по театри, зали и площи. Македонската емиграция се възмущаваше понесена отъ погубената на неговата бистра и логична мисълъ.

Изтекоха години, дойде и мина и втората свѣтвна война. Станаха промѣни. И презъ ношъта, когато комуниститѣ се качиха на трона на властта, изчезна безследно Василевъ. И до днесъ никой, освенъ моралнитѣ му и физически убийци, не знае гроба му. Нѣма кой да запази свѣтъ на него и кой да положи свѣтлинъ цѣвтъ. Уплашиха се новитѣ власти отъ силата на неговия духъ и го погубиха. Погубиха единъ искренъ и всеотдайно преданъ синъ на Македония.

Но той, както Кирилъ и Флорданъ, сѣ живъ. Чрезъ смъртта си тѣ наново и съ по-голѣма сила възкрѣснаха въ душитѣ на хилядитѣ тѣхни последователи и другари. Осиротѣ Македония отъ най-добритѣ си синове, за да изпадне въ ръце...

Лагерътъ на смъртта

(Следващото описание за сегашния концентрационенъ лагеръ «Заградъ» въ България се публикува отъ в. «Нар. зек. знаме»)

Община режимъ въ концлагера обуславя и условията на труда. Тѣ сѣ адски! Хората се стесняватъ въ тежка физическа работа. Никой отъ персонала при това не обръща ни най-малко внимание, че има работа съ хора като себе си, че тѣзи хора се нуждаятъ отъ съотвѣстни условия, за да дадатъ максимална производителностъ на свой трудъ.

Не се помисля даже за такава постановка на въпроса. Начелствата сѣ доволни само, когато гледатъ на свититѣ гърбове на лагернитѣ, когато гледатъ изпнѣнитѣ до крайно напрежение мускули, когато лицата на «питомцитѣ» имъ сѣ сгърчени отъ болката на последното усилие; началствата сѣ спокойни, когато чуятъ звъна на топатитѣ и киркитѣ, бръмченето на вършачкитѣ или отмереното чукане на машината за правене на киркичи. Тѣхната мисълъ плува по обвивката на видимостта. Тѣ не се задълбочаватъ въ въпроса какъ да организиратъ работата така, че хората да сѣ доволни отъ труда си и производството да достигне единъ максималенъ при задоволени елементарни нужди на работящитѣ. Не, тѣ гледатъ да съспиятъ чрезъ непосиленъ трудъ лагернитѣ безъ да се грижатъ за друго.

Трудътъ като садистично средство за умъртвяване на лагернитѣ

На никой отъ тѣхъ нито на стъпъ не е минавало мисълъта за връзката между физиологитѣ на работника и неговитѣ производствени възможности. Тукъ трудътъ далечъ не е средство за превъзпитание, а мо...

За тѣхъ по обѣдъ почти нѣма ше почивка. Когато стражата съобщаваше за прекратяване работата, тѣ продължаваха да работятъ оше единъ-два часа. Слънцето ги печеше безмилостно. Устата имъ престъхваха, устнитѣ имъ се напукваха отъ жажда, а никаква вода не имъ се поднашеше.

Жетваритѣ работятъ съ напукани устни, безъ достатъчно вода

Нека се има предвидъ, че лагернитѣ «жетварни» бѣха по чти 50 на сто работници и граждани и тѣ за пръвъ пѣтъ вѣнъ заха въ неохотната шра, че тѣ не бѣха селяни-земелѣнци, свикнали оше отъ мажки на тежка полска работа презъ лѣто. Даже селянитѣ жетвари биватъ снабдявани съ вода за пиене. Тѣ си почиватъ подъ елѣкитѣ презъ най-горешнитѣ часове на лѣтния денъ, тѣ работятъ отъ интересъ. А лагернитѣ работятъ безъ вода, безъ почивка, съ една отарателна чорба отъ старъ фадулъ, безъ капка мазнина въ него и тази работа отиваше да обогати българската държавна казна на тѣхното здраве.

Една бѣклища вода за 30 — 40 души

На жетваритѣ се носеше вода съ бѣклища. Но бѣклищата служеше на 35 — 40 души срѣдно, което значи, че се падаше по 150 грама вода на човѣкъ. Втората бѣклища идваше 3 — 4 часа следъ първата. Презъ 3 — 4 часа хората буквально умираха отъ желание да си разкъсаятъ устата. Отъ тази една и сѣща бѣклища пиеха и здрани и заразени отъ туберкулоза и си фичисе.

Македонски българи на постъ!

Подъ горното заглавие българските опозиционни вестници «Свободен народъ» и «Народно земеделско знаме» въ броеветъ си отъ края на декемврий печататъ единъ апелъ отпращенъ къмъ населението въ Горно-Джумайската областъ въ връзка съ преброяването. Поводъ, за да се отпрати този апелъ е фактътъ, че комунистическата О. Ф. власт е раздала нареждания до околийските началници въ цѣла Македония подъ българска властъ съ които се цели да се застави населението да пише, че то по народностъ не е българско, а «македонско». Опозиционнитъ вестници публикуваха дори и заповенитъ окръжни до околийските управители, където се настоява за измѣнение въковния националенъ обликъ на население то отъ Пиринския край. Между другото апелътъ пише:

«Драги сестри и братя!

Предстои общо преброяване въ цѣлата република България. Всички ще дадемъ добро съвестно вѣрни и точни сведения, които се искатъ отъ насъ. Съ това преброяване ще има да се установи и колко лица отъ нашата българска народностъ населяватъ Републиката.

Днесъ, когато открито се проявяватъ стрѣвни апетити за нашата национална принадлежностъ и за части отъ територията на България, налагани се повече отъ всѣкога да бждемъ на шрекъ и да бдимъ за своята народностъ и за своята земя: да не позволимъ съ даденитъ отъ насъ сведения да се експлоатира срещу самитъ насъ срещу нашата българщина и срещу земята ни!

«Драги сестри и братя!

При все може би ще се явятъ отстъпници отъ своя родъ, които ще искатъ да ви убеждаватъ, пъкъ може и да ви насилватъ въ графата «националностъ» да се пише: «македонецъ». Не се подавайте на внушенията на такива отстъпници, не ги слушайте, обърнете имъ гръбъ! Внимавайте добре да не би нѣкой преброителъ да ви пише, каквото той жѣлае — «македонци», а не българи — каквито му се заявяватъ и каквито сте. Затова отнесете се до свой довѣренъ грамотенъ човѣкъ — роднина,

приятелъ, другаръ и изисквай той да напише отговора ви (ако не знаете да четете и пишете, или да провѣри какво е писалъ преброителя), ако се съмнявате въ него.

Вие, интеллигентни, грамотни девойки и младежи, особено отъ Горно-Джумайската областъ, бждете въ услуга и на разположение на неграмотнитъ наши сънародници — напишете имъ декларациитъ и бждете особено бдителни въ посочването народността имъ!

Ние, македонскитъ българи, сме изживѣли много насилия и прежеждия. Да бждемъ на шрекъ, да бдимъ, за да победимъ и сегашната заплаха! Тѣй както сж били на шрекъ и сж бѣли нашитъ бащи и майки — да следваме тѣхния пѣть и да останемъ вѣрни на тѣхния заветъ. Защото той е заветътъ на Дамянъ Груева и Гоце Дѣлчева, на Пере Тошева и Христо Матова, на Яне Сандански и на Христо Узуновъ, заедно съ безбройнитъ тѣхни другари и сътрудници. Всички тѣ, заедно съ голѣмото мнозинство герои отъ Илинденъ, умрѣха като българи за свободата, правото и правдата на Македония.

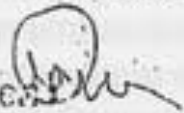
Да следваме завета имъ!

Българи отъ Горно-Джумайската областъ и отъ другитъ части на Македония.»

Приложение 3

Кметовете околната

По нареждане на Главната Дирекция на Статна
Врха съобщете на всички преброятели и контролйо
ри и разгласете най-широко между населението, че
в графа народност да се попълва "Македонци" (Македонци)
(Македонци) в изключително на оном които са дошли
от България и временно живеят тук. 4464/27 де 1946.

Окол. Управител

Факсимиле от телеграма от Разложкия околийски управител населението в района да бъде записвано като „македонско“, декември 1946 година.

Б Ъ Р ЗА

1. 50

ТЕЛЕФОНОГРАМА

До Г Г Кметовете в околната

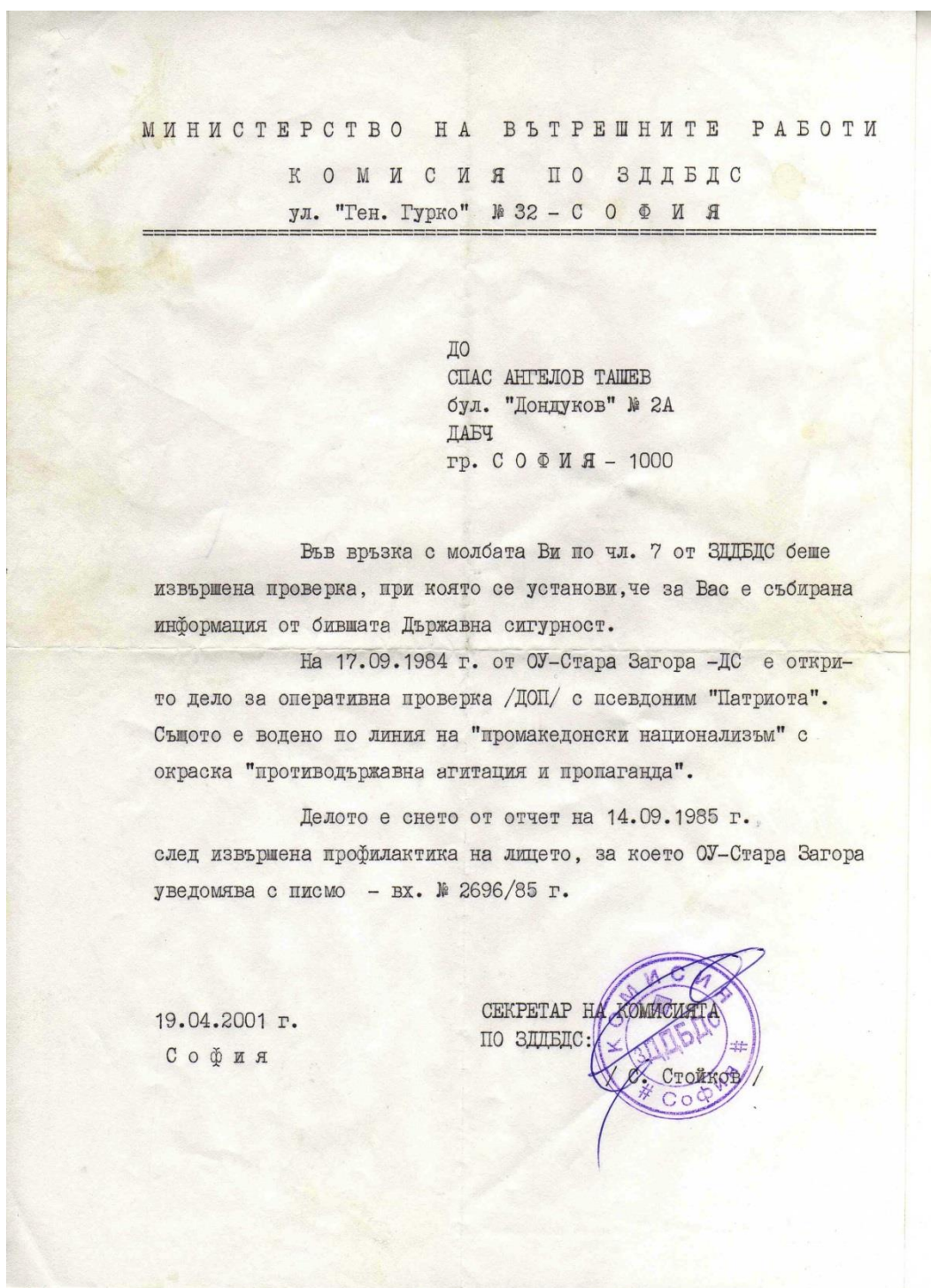
Незабавно свикайте контролборите и преброятелите и им съобщете при попълване графа 13 от домакинската карта и графа 5 аа на домакинския лист В народност да се пише МАКЕДОНСКА изключително само евреите циганите хорватите и българите дошли от пределите на България българомакедонците да се пише по народност македонци без разлика дали са от сел или отатък р Места

19269

27 XII 1946 год.
Гр. Неврокоп Окол. Управител: /ЛАКОВ/

Факсимиле от телеграма от Неврокопския околийски управител Георги Лаков населението в района да бъде записвано като „македонско“, декември 1946 година.

Приложение 4

Опис на приложенията: Копия от периода 1945-1947 г. от излизация в САЩ в. „Македонска трибуна“ с информация за насилственото насаждане на македонизма, в т.ч. и убийства на изявени представители на македонското освободително движение и съпротивата срещу тези насилия; телеграми на околийски управители в Пиринска Македония от 1946 г., удостоверяващи административното налагане на регистрацията на населението като „македонско“; справка на МВР от 2001 за образувано от ДС дело срещу Спас Ташев по линия на „промакедонски национализъм“ с окраска „противодържавна агитация и пропаганда“.